

VALBOFORSKARNA

Medlemstidning för Färgelanda Släktforskarförening

Nr 1. 2022

Fryxellska Gravplatsen på Högsäters kyrkogård. Där vilar kyrkoherde Jöns Fryxell med maka och tre av deras barn med familjer och ett barnbarn. En artikelserie om dessa personer inleds i detta nummer av tidningen.

(Foto Rolf Johansson)

Innehåll

<i>Fryxellska Gravplatsen på Högsäters kyrkogård</i>	3
<i>Skräppel</i>	4
<i>Soldatrotarna i Valbo härad och Valbo kompani</i>	6
<i>Fredrik Altenborg</i>	10
<i>Posten i Rännelanda</i>	10
<i>Aktiviteter hösten 2021</i>	11
<i>2021 präglades av Corona-restriktioner</i>	13
<i>Färgelanda Släktforskarförenings verksamhetsberättelse för år 2021</i>	14
<i>Program våren 2022</i>	16

Färgelanda Släktforskarförening

Föreningen bildades 1996 med syfte att stödja och stimulera släktforskning i hela Valbo härad på Dal. Föreningen vänder sig till alla intresserade.

Föreningen är ansluten till Sveriges Släktforskarförbund.

Adress

Färgelanda Släktforskarförening
c/o Leif Karlsson
Ljungvägen 1, 458 31 Färgelanda
Tel. 070-389 21 53
E-post: leif.karlsson.fargelanda@gmail.com

Hemsida

www.flaslakt.se

Medlemsavgift

Medlemsavgiften är 150 kr/år och inkluderar tidningen Valboforskarna. Medlemsavgiften för familjemedlem är 50 kr/år.

Medlemsavgiften inbetalas till föreningens bankgiro 409-6384.

(Vid betalning från utlandet använd
IBAN: SE28 8000 0823 4700 3596 2950
BIC: SWEDSESS)

Var vänlig meddela ändring av adress och telefon till föreningens sekreterare.

VALBOFORSKARNA

utges som medlemstidning för Färgelanda Släktforskarförening. Bidrag till tidningen samt tips och synpunkter på innehållet mottages tacksamt. Författarna ansvarar själva för riktigheten i artiklar. Redaktionen förbehåller sig rätt att redigera insända bidrag. Texter inlämnas som Word-filer och bilder som JPEG-(JPG)-filer.

Citera gärna Valboforskarna, men glöm inte att ange källa! Eftertryck av texter får endast ske med författarens tillåtelse.

Ansvarig utgivare

Leif Karlsson, Färgelanda.

Redaktion

Bengt J O Johansson tel. 070-545 88 53
e-post: bengtjoj@gmail.com
Rolf Johansson tel. 0528-721 34
e-post: mollskog1@gmail.com (Obs!)

Tryck

Risbergs, Uddevalla.

Ordföranden har ordet

Hej alla släktforskarvänner!

Vad ska man skriva om i dessa eländiga tider, det är naturligtvis Corona-pandemin, restriktioner mm jag menar. I stort sett samma rader som jag började med i denna spalt för ett år sedan, men nu verkar det som äntligen det börjar lätta. En händelse för mig personligen som inträffade under pandemin var att jag efter fyrtiosju år och tjugo dagars anställningstid valde att stämpla ut och ta pension. Jag trodde i min enfald att nu blir det mycket tid över till släktforskning, men det har jag då hittills inte märkt.

Många föreningar har farit illa under pandemin. Vi i Färgelanda Släktforskarförening, trots liten eller ingen verksamhet, vi har klarats oss skapligt. Är övertygad om att det varit viktigt att vi fortsatt lyckats få ut vårt medlemsblad. Vi har dock på ett par år tappat ungefär trettio medlemmar. Hur mycket pandemin har bidragit vet jag inte. En annan hobby jag har är bridge, försöker tävlingsspeka, men är dock en glad amatör. Läste nyligen att Sveriges Bridgeförbund på några år tappat ungefär tretusen medlemmar. Hur det ligger till med släktforskarförbundet vet jag inte, men det måste ha varit väldigt svårt att ha utbildningsverksamhet som nybörjarkurser och dylikt.

Första tanken för Färgelanda Släktforskarförening hade var att låta 2022 årsmöte ligga ”öppet” och avvakta hur covid-läget utvecklar sig. Vi vågade dock bestämma en utomhusaktivitet, en torpvandring, men i sista stund med tanke på slopade restriktioner så tar vi en chans och bokar in ett årsmöte.

Som vanligt ber vi våra medlemmar att komma med förslag till framtida arrangemang och föreläsare. Redaktörerna för vårt medlemsblad, Bengt Johansson och Rolf Johansson, vill gärna få in artiklar till tidningen, stora som små.

Leif Karlsson

Nästa nummer av tidningen

kommer i augusti 2022. Sista datum för manus är 1 juli 2022.

Fryxellska Gravplatsen på Högsätters kyrkogård

Av Rolf Johansson

På Högsätters kyrkogård kan vi se fem gravstenar i en cirka 10x10 meter stor inhägnad. Det är den Fryxellska gravplatsen, som är vilorum för några av den Fryxellska släkten som verkat i vår bygd. Den förste som begravs där var kyrkoherden i Högsäter Jöns Fryxell. Där vilar

också under egna gravstenar två döttrar och en son med respektive samt ett barnbarn. Vi inleder här en serie artiklar om gravstenarna, de som vilar på gravplatsen och deras familjer.

Jöns Fryxells far var kyrkoherden i Väse Elof (Elavus) Fryksell, född 1684 i Frykerud, Värmland, son till bonden och kyrkvärden Olof Knutsson och Ingrid Nilsdotter. Jöns mor var Helena Vigelia, född 1691 i Sunne, död 1771 i Väse, Värmland.

Av deras tolv barn blev fem söner kyrkoherdar och lade på detta sätt grunden till en namnkunnig prästsläkt och andra vittra män och kvinnor. Barnen stavade efternamnet Fryxell.

Jöns Fryxell, kyrkoherde i Högsäter, född 18 juni 1725 i Väse prästgård, död 20 april 1799, 10 dagar efter ett slaganfall han fick när han predikade i Högsätters kyrka Femte söndagen i Fastan. Som pastorsadjunkt och bataljonspredikant bodde han i Ragnerud.

Jöns gifte sig i Högsäter 2 juni 1757 med Ulrika Ullholm, född 13 april 1739 i Karlstad, död i Bön, Högsäter 19 juni 1801, dotter till sin makes föregångare kyrkoherden Magnus Ullholm och Ellika (Helena) Kjellman. Vid makens val till kyrkoherde ropades högt i kyrkan: "Vi rösta på Ulrika!"

Deras barn var

Helena (Lena) Hedvig Fryxell, född 18 juli 1758 i Högsäter, död 6 oktober 1834 i Steg, Rännelanda.

Gift 24 juni 1777 i Högsäter med Daniel Ekelund, fältkamrer, född 3 augusti 1754 i Frändefors, död 30 november 1834 i Steg.

Lisa Catharina Fryxell, född 16 oktober 1759 i Högsäter, död eller begravd 3 januari 1764 i Högsäter.

Sophia Fryxell, död 1 mars 1761 i Högsäter, död 6 november 1787 i Högsäter. Gift 25 juni 1780 i Högsäter med sin kusin, Magnus Fryxell, kyrkoherde i Högsäter i hans första äktenskap, född 5 februari 1751 i Karlstad, död 2 november 1811 i Högsäter.

Ulrika Fryxell, född 16 januari 1763 i Högsäter, död där 24 juli 1779.

Anna Catharina Fryxell, född 18 februari 1765 i Högsäter, död 4 maj 1838 i Bönslund, Högsäter. Gift 24 juni 1790 i Högsäter, med sin kusin Magnus Fryxell, kyrkoherde i Högsäter i hans andra äktenskap, se ovan.

Lovisa Fryxell, född 21 december 1766 i Högsäter, död 29 januari 1844 i Vänersborg. Gift 4 juni 1802 i Högsäter med Nicolaus Söllscher, handelsman och rådman i Vänersborg, död där 5 september 1822.

Lisa Maria Fryxell, född 29 januari 1769 i Högsäter, död 22 november 1837 i Torp. Gift 18 juni 1797 med Per Tholer, kyrkoherde i Torp, född 13 februari 1763 i Karlstad, död 17 april 1836 i Torp.

Jöns Fryxells och hans hustrus gravsten. (Foto författaren)

Johanna Magdalena Fryxell, född 13 april 1771 i Högsäter, död 25 februari 25 februari 1855 i Tösse. Gift 28 juni 1796 i Högsäter med Anders Hedrén, kyrkoherde i Ör, född 12 januari 1748 i Södra Skallsjö, Högsäter, död 8 februari 1819 i Ör.

Gustafva Fryxell, född 2 april 1774 i Högsäter, död där 27 juli 1777.

Daniel Fryxell, krigsråd, född 30 mars 1776 i Högsäter, död 14 februari 1837 i Ekholmen, Gunnarsnäs. Gift 1821 i Stockholm med Margareta Kristina Langenskiöld, född 31 mars 1776 i Finland, död 27 april

1840 i Ekholmen, Gunnarsnäs.

Gustaf Fryxell, kronolänsman i Väne fögderi, Älvsborgs län, född 19 november 1778 i Högsäter, död 25 mars 1829 i Ramberg i Svarteborg, Bohuslän.

Vilhelm Fryxell, född 29 december 1785 i Högsäter, död där av koporna 15 februari 1789.

Gustaf Björlin skriver om Jöns Fryxells änka Ulrika Ullholm:

Två år senare följdes han åt till det tysta okända af sin trofasta maka, 'den fromma pastorskan'. Efter mannens död hade änkan flyttat till gården Bön i Högsäter. En vacker sommarkväll satt hon med sin yngste son, fänrik Daniel, på bänken utanför bostaden och betraktade den vackra aftonrodnaden. Då de suttit så en stund, försjunkna i stilla begrundan, spred sig ett leende af

innerlig lycksalighet öfver hennes anlete och, lutande sitt hufvud mot sonens skuldra, hviskade hon sakta, liksom för sig själf: 'Nu öppnas himlens portar för mig.' Det var hennes sista ord. När han kände på hennes hjärta hade det upphört att slå.

På gravstenens södra sida står:

*JÖNS FRYXELL
FÖDD 1725. DÖD 1799
PROST I HÖGSÅTER
Här under vilar sig
En Präst af mycket värde
Som Lärde ganska väl
Och lefde som han lärde
Mitt Vittne Är i Himmelen
Och Den Mig Känner
Bor i Högden
Job. 16.29*

På gravstenens norra sida står:

*ULRIKA ULLHOLM
FRYXELL*

*Född 1739 Död 1801
PROSTINNA I HÖGSÅTER
Födde och Upfödde 12 Barn
Modershiertat Är
Naturens Mästerverck
DEN Nyttiga Dygden
Finns Sällan i Tideböcker
Dock Uthärdar Hon Stenen*

På västra kanten av stenen står:

*Tacksamma Barn Ristade Runor
(Det finns inga runor ristade!)*

På östra kanten står

Egen Förtienst Bästa Grafvård

Källor

Edestam, Anders, ”Karlstads stifts herdaminne”, 1965–1975.

Björlin, Gustaf; ”Flydda tider, anteckningar och minnen”, 1914.

Skröppel

Av Ingemar Lindhe

Den här historien handlar om nasaren Peter Bengtsson och hans baneman Anders Svensson samt resultatet av deras möte hösten 1868 i Torp. Peter Bengtsson, född 1800, bodde tillsammans med sin fru Margareta Olsdotter och sju barn i en liten stuga på Bleket, Stadsfjället i Uddevalla. På hösten 1868 drog han på sig sina nyligen halvsulade stövlar för en handelsresa till Valbo härad. Han brukade ge sig ut på en fjorton dagars turné varje höst för att sälja diverse kram. I år hade han packat en påse med 6 st. blyertspennor, 2 st. knappålsbrev, 8 st. trädnystan, 2 st. dussin schalnlålar, 3 par kängsnören, 2 st. grifflar, 2 st. skoborstar, 10 st. sylar, 7 st. fingerborgar, 8 st. tvålar, 9 st. hakringar, 1 dussin marongnlålar och 1,5 lod lintråd, samt några växelpengar som

förvarades i en liten ask.

Anders Svensson var född 1825 på hemmanet Hillingsäter i Färgelanda. Anders Svenssons far var Sven Bengtsson som dog 1838 när Anders var 13 år. Anders Svensson och hans mor Karin Andersdotter har bott i en stuga kallad Svartemyr på Hede, men sedan den revs har modern bosatt sig på Uppsals ägor. Anders bodde hemma till 15 års ålder och fick ringa skolundervisning. Han kunde läsa men inte skriva. Efter konfirmation med medokra betyg tog han drängjobb i Östby, Ödeborg, Hillingsäter och även i Norge. På senare tid arbetade han hos Carl Jakobsson i Boda där han var mantalsskriven. Hos Carl tjänade han blott 25 öre om dagen jämte kost på stället. Modern uppbär understöd från Torps fattigkassa.

Anders Svensson gifte sig 1859 med Mariana Olsdotter, född 1820, från Torp. Mariana har ett barn i ett tidigare förhållande med fader okänd, Johannes, född 1852 i Steneby, Ryr. Anders och Mariana får en son Fredrik, född 1858 i Ryr. Anders är ostraffad men har en gång blivit orätt beskylld för tjuvnad.

Anders kallades i bygden för ”Skröppel” som är ett mycket gammalt uttryck för en person som tror på vidskepelse och skrock, enligt SAOL belagt första gången 1688.

Peter Bengtsson begär sig norrut från Uddevalla och besökte sina vanliga kunder på vägen. Den 30 september 1868 var han i Boda och berättade att han var på väg mot Hillingsäter i Färgelanda.

I hemmet väntade man på att Peter skulle komma tillbaka efter sin

turné. När 14 dagar gått och Peter inte återvänt hem började mor och sonen Johan Bernard att bli oroliga och Johan Bernard gav sig ut norrut för att inhämta information om fadern setts till i trakterna.

Peter hade ju varit i Boda på väg till Hillingsäter. Men i Hillingsäter hade ingen sett till Peter som även här var väl känd i trakten.

Alltså hade han försvunnit på vägen mellan Boda och Hillingsäter.

Johan Bernard letade i några vecor efter sin far och råkade nämna att fadern hade nya stövlar på sig när han lämnade hemmet.

Det var då Carl Jacobsson i Boda mindes att Anders Svensson hade ett par nya stövlar, vilket förvånade Carl då Anders som var utfattig inte borde haft råd med så dyra stövlar vilket väckte tankar om otillbörlig åtkomst.

Man begav sig genast till det ställe där Anders arbetade och när man närmade sig försökte Anders smita undan.

När Anders blev tillfrågad om varifrån han fått stövlarna kom han med olika motstridande versioner.

Anders försökte påstå att han köpt stövlarna hos Jonas Johansson i Torsbyn eller av Rasmus Andersson som nyss avrest till Norge.

Eftersom man visste att Anders inte var kunnig i skomakaryrket och kunnat utföra halvsulningen själv blev han ombedd att följa med till länsman. Vid förhör nekade Anders till ha något att göra med Peter Bengtssons försvinnande. Men när länsman Lundblom spände ögonen i Anders och bad honom att lufta sitt samvete faller Anders till föga och erkänner att han tagit livet av Peter Bengtsson.

Onsdagen den 30 september 1868 var Anders hos August och Anders Petter Mattisson i Boda och arbetade med upptimring av en byggnad, och vid middagstid när jobbet var klart trakterades arbetarna med mat och brännvin och vid pass klockan 2 gick Anders hemåt ganska så överlastad att han minns inget förrän han mötte Peter Bengtsson på vägen. De hälsade vänligt på varandra och plötsligt fick Anders ett infall tog upp en sten från vägen och slog Peter i ryggen så denne föll omkull och slog huvudet i en vass uppstående sten i vägen.

Då Anders fick se blod blev han förskräckt och släpade kroppen 10–12 alnar från vägen där kroppen fick ligga i tre dagar. Anders återvände och klädde av kroppen och grävde en grop ytterligare cirka 12

alnar från vägen i en myrkant, där Anders begravde och övertäckte kroppen.

Anders hävdade först att någon ytterligare misshandel ej skett men efter erinran från likbesiktningen erkände Anders att slagen troligen varit flera men kunde inte minnas att han ytterligare förgripit sig på offret. Anders strippade offret på alla kläder och tog påsen med varor och Peters pengar som uppgick till 1 krona och 85 öre. Kronolänsman Lundblom häktade genast Anders och förde honom till cellfängelset i Vänersborg och anklagade honom för att den 30 september 1868 ihjälslagit Peter Bengtsson.

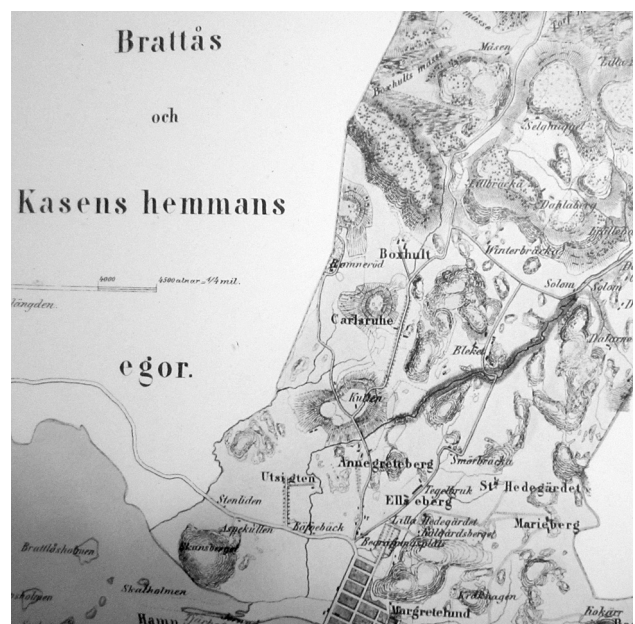
Doktor Karl Bylund och Jan Jakob Johansson och Olof Olsson i Hede samt Anders Hansson i Stuveryr samlas i Boda för att utföra likbesiktning där det konstateras att Peter Bengtsson har på högra sidan av huvudet vid tinningen ett cirka två tum långt sår med trubbiga kanter. Peter har med säkerhet avlidit på grund av huvudskadan. Övriga detaljer i besiktningsprotokollet lämnar vi därhän.

Den 13 april 1869 samlades nämndemännen Anders Olsson i Hävesten, Johan Fredrik Larsson i Vanneryr, Johannes Andersson i

Ovan: Svartebäck på Högens ägor, en typisk backstuga från slutet av 1800-talet. (Foto Privat)

Höger: Kartutsnitt från Uddevalla stads karta 1890. Visar Bleket där Peter Bengtsson bodde.

Härshult, Johannes Jönsson i Bikullen, Olof Elofsson i Stora Höghult, Gamaliel Eriksson i Smedserud och J. Dufva i Dyrtorp för att tillsammans med domaren rannsaka Anders Svensson anklagad för mord på Peter Bengtsson. Anders erkänner att han i fyllan slagit ihjäl Peter Bengtsson, tagit alla hans kläder och tillhörigheter samt grävt ned offret i en myr. Åklagaren yrkar på livstids straffarbete för mord och rån. Rätten går på åklagarens yrkande och dömer Anders till livstids straffarbete samt förlust av medborgerligt förtroende. Förlust av medborgligt förtroende var en relativt ny påföljd som började tillämpas 1864. Förlus-

ten innebar att brottslingen förlorade sin rösträtt, fick inte vittna i domstol och inte inneha offentlig tjänst. Hovrätten fastställer domen den 28 mars samma år.

Den 7 maj 1869 får Anders åka fängstranstort till Varbergs fängelse och beskrivs så här: fem fot tio tum lång, blå ögon, brunt hår, avlånget ansikte och trubbig näsa. Efter 12 år på Varberg förflyttas Anders till Landskrona den 30 april 1881 och tilldelas fängnummer 310. Redan under vistelsen i Vänersborg hade fängbevakningen noterat att Anders hade självmordstankar och uppvisat ett labilt tillstånd samt varit mycket deprimerad.

Anders Svensson begår självmord genom hängning den 9 maj 1886.

Anders hustru Mariana dör 1886 i Boda. Sonen Johannes flyttar 1873 till Norge. Sonen Fredrik flackar runt i Värmland och Närke på diverse drängjobb och försvinner i obefintlighetsboken i Fellingsbro. År 1892 är Johannes noterad som lösdrivare.

Källor

Husförhör i Torp, Varberg och Landskrona.
Dombok Valbo härad.

Soldatrotarna i Valbo härad och Valbo kompani

Av Bengt J O Johansson

Här följer en fortsättning på artikeln ”Soldaterna och livet hemma på roten”, som var införd i förra numret av tidningen. Den handlade om soldaterna i Valbo härad och livet under fred. Jag försökte där ge svar på en del frågor som har kommit upp när jag forskat på soldater i min släkt.

Vid indelningsverkets införande på 1680-talet tilldelades de tre högsta cheferna på ett infanteriregemente som Västgöta-Dals regemente – översten, överstelöjtnanten och majoren – var sitt livkompani med dem själva som kompanichefer. Överstelöjtnantens kompani förändrades 1833 till Valbo kompani vid den omorganisation, som innebar att livkompanierna förvandlades till kompanier med kaptener som kompanichefer.

I förra artikeln nämnde jag att

Valbo härad var delat på två kompanier. Rotarna i häradets södra del – Högsäters socken och socknarna söder därom – tillhörde alla Valbo kompani (överstelöjtnantens kompani) och rotarna i den norra delen – socknarna norr om gränsen mot Högsäters socken – tillhörde Vedbo kompani. I denna artikel begränsar jag mig till Valbo kompani.

På en karta med tillhörande förteckning har jag markerat soldattorpens lägen med nummer och namn.

I denna artikel fördjupar jag mig i några av dessa frågor, men också andra frågor, såsom soldatrotarnas uppbyggnad och den lokala militära organisationen. Var och hur var soldattorpen lokaliserade? Hur var soldattorpen och rotarna ordnade?

Kartan visar de förhållanden som gällde från 1800-talets mitt. De rotar som tillhörde Vedbo kompani avser jag att återkomma till i nästa nummer av tidningen.

Som tidigare nämnts bestod ett kompani vid det indelta infanteriet av 150 man, delat i sex korpralskap; och varje korpralskap med en korpral som chef. Geografiskt låg 81 rotar av Valbo kompani/överstelöjtnantens kompani och dess föregångare inom häradet, fördelade på 21 rotar i Färgelanda, 8 i Ödeborgs, 13 i

Torps, 12 i Valbo-Ryrs och 27 i Högsätters socken. Dessa rotar har kompaninummer 70 till 150, eller nummer 220 till 300 vid regementet. Resterande 69 rotar av kompaniet låg i Sundals härad, fördelade på 13 rotar i Sundals-Ryrs, 24 rotar i Brålanda och 32 rotar i Frändefors socken.

Vid indelningsverkets införande var intentionen att soldatrotarnas storlek skulle uppgå till motsvarande två hela hemman, dvs. 2 mantal. En studie av kompaniets soldatrotar i Valbo härad visar att detta endast uppfylldes av 2 rotar. De flesta rotarna utgjordes vid införande av 1 1/4 mtl till 1 3/4 mtl, och två av rotarna utgjordes av endast 1 mtl. Medelroten utgjordes av 1 1/2 mtl. Till flera av rotarna lades icke mantalssatta utjordar och tomter som ökade rotarnas storlek och förmåga att bära soldatkostnaden. Rotarnas lägre hemmantal beror troligen på att många hemman i Valbo härad var förhållandevis stora till ytan och utgjordes av flera gårdar, och besuttenheten – förmågan att försörja en familj och skattebetalningsförmåga – hos många hemman var säkerligen större än vad själva mantalen angav.

Det hemman där soldatstommen uppfördes benämndes stamrote. Forskning i rullorna visar att stamroten oftast var det största hemmanet i soldatroten. I soldatroten ingick även ett eller flera hemman som benämndes hjälprotar, och tillsammans med stamroten delade alla

kostnader för soldaten.

De hemman som roterades var skatte- och frälsehemman, medan kronohemman, prästboställen och säterier var befriade.

Ett studium av kartan för Valbo härad visar att de hemman som utgjorde stamrotar vanligen ligger i häradets yttre delar, och mer sällan i de centralt belägna åkerområdena i Valboåns dalgång. De centralt lokaliserade hemmanen bildar oftast hjälprotar. Detta är särskilt tydligt i Färgelanda socken. Stam- och hjälprotar låg oftast utan geografisk kontakt, men i samma socken med några få undantag.

Hemmanen i häradets yttre delar hade vid indelningsverkets införande stora sammanhängande arealer med skogs- och utmarker, som ofta utgjorde allmänningar och var obebbyggda. Här fanns stora möjligheter att finna marker lämpliga för upptagande av soldattorp. Där kunde rotebönderna låta de första soldaterna röja och uppodla mark och hämta timmer till nybyggnader. Vi finner torpen långt in i utmarken eller ibland i kanten mot ängsmarken. Rotebönderna ville naturligtvis inte upplåta den inägomark som de odlade eller nyttjade som beteshagar. I avlägsna lägen kunde de också låta soldaten få tillgång till vedbrand och hålla sina djur på skogen.

Soldattorpens lägen i skogs- och utmarkerna möjliggjorde för soldaten att bryta upp ytterligare mark och öka den odlingsbara arealen. Det

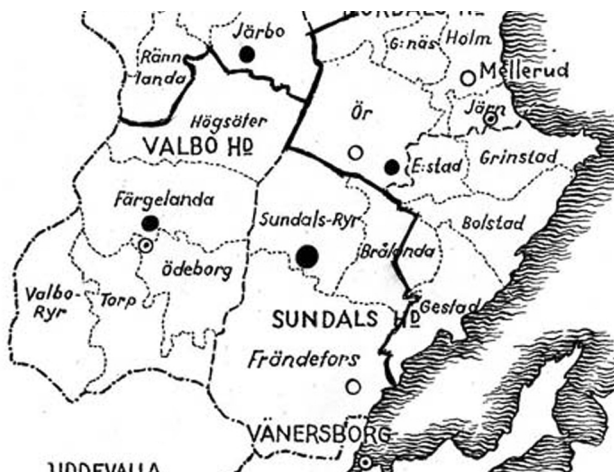
finns uppgifter om att soldattorpens åkerarealer vid Västgöta-Dals regemente i snitt ökade med ungefär åtta gånger från 1600-talets senare del till slutet av 1800-talet; från ungefär ett halvt tunnland till ungefär 4 tunnland, dvs till ungefär 2 hektar. Vi kan konstatera att i vissa fall kom den odlade arealen att bli ännu större. Som exempel kan nämnas att på soldattorpen under Norra och Södra Hillingsäter uppgick den odlingsbara arealen omkring 1900 till 4 till 5 hektar.

Det hände i några fall att tidiga torp under hemmanen förvandlades till soldattorp. Två exempel på detta är de ovan nämnda soldattorpen under Norra och Södra Hillingsäter, där soldaterna tog över gammal öppen torpmark på hemmanens allmänning.

Till en början hamnade soldatstommarna oftast ensamma och långt från böndernas gårdar. Men när befolkningen ökade från 1700-talets mitt ökade så småningom behovet av nya brukningsheter och många torp togs upp på skogsmarkerna. Under 1800-talet tillkom också många backstugor. Soldattorpens isolering bröts och grannar kom närmare.

Vid indelningsverkets införande gavs varje rote i kompaniet ett nummer från 1 till 150. Dessa rotar finns första gången angivna i rullorna från de första generalmönstringarna. Genom att följa dessa fram till 1800-talet senare del kan vi se att rotarnas nummer i många fall tidigt ändrades.

De flesta rotenumren förändrades redan vid 1690-talets början. Vi ser detta i 1694 års generalmönsterrulla. Två exempel är Södra och Norra Bandene. Från början var rotenumren 119 och 118. 1694 hade de ändrat till nummer 109 och 110, vilka de sedan behöll. I något fall flyttades soldattorpet inom en rote. Man kan säga att stamrote och hjälrote bytte plats. Rote nr 111 är ett exempel.

Kartan visar området för Valbo kompani/Överstelöjtnantens kompani i Valbo och Sundals härad. (Kartan är bearbetad av författaren.)

1694 flyttades soldattorpet från Södra Hällan till Strand.

Redan vid 1700-talets inledande decennium ändrades åter många rotenummer. I många fall var det en ändring för andra gången. De nummer som soldatrotarna fick vid 1700-talets inledning och första gången anges i 1708 års rulla gällde sedan fram till indelningsverkets avveckling.

Vi kan dock se två undantag. Mellan generalmönstringarna 1835 och 1838 flyttade soldattorpet nummer 114 från Evensäter i Ödeborg socken till Bröttegården i Färgelanda socken och nummer 135 från Bråsäter till Tveten, båda i Högsäters socken.

Genom att följa rullorna från generalmönstringarna kan vi också se att vissa rotar under 1600- och 1700-talen var avsedda för korpralerna. Detta gällde nr 76 Boda för 4:de,

som omfattade Valbo-Ryrs och Torps socknar; nr 101 Horntveten för 5:te, som omfattade framför allt Färgelanda socken; och nr 126 Solberg för 6:te korpralskapet, som omfattade Högsäters socken.

En fördjupning i soldatrullorna visar också att de speciella soldatnamnen, som vi hör så ofta talas om tillkom under Karl XII:s tid, i början av 1700-talet. Vi ser dem först som tillägg till soldaternas son-efternamn. Efter några år försvinner son-efternamnen helt. I den förra artikeln ges exempel på dessa soldatnamn.

Så fort en soldat avlidit eller fått avsked skulle en ny tillsättas. Under 1800-talets senare del blev det dock relativt vanligt att en soldatrote ställdes på vakans en period innan en ny soldat tillsattes. I stället ålades då bönderna att betala en vakansavgift till regementet på ett belopp motsvarande kostnaden för att hålla soldaten.

Efter indelningsverkets avveckling 1901 friköptes många av de gamla soldattorpen och avstyckades. Det var flera av de sista soldaterna som nu blev markägare, och de tidigare torpen finns idag kvar som jordbrukslägenheter. Men många soldattorp jämnades med marken och ingår nu i gårdarnas arealer, och endast en liten överväxt stenhög minner om soldatens torpstuga.

Källor

Krigsarkivet:

Västgöta-Dals regemente, generalmönsterrullor.

Grill, C., "Statistiskt sammandrag af Svenska Indelningsverket". Stockholm, 1855.

Se även föregående artikel.

Soldattorpen vid Valbo kompani

Rotarnas nummer och torpens lägen omkring 1850

Ödeborgs socken

70	Sannerhult
71	Stora Ödeborg
72	Norra Håvesten
73	Norra Rådane
74	Mellområdane
75	Kasslerådane

Torps socken

76	Boda
77	Lilla Höghult
78	Upsal
79	Skällebo
80	Högen
81	Östra Ellenö
82	Västra Ellenö
83	Hedenstorp
84	Stuveryr
85	Stora Höghult
86	Huseby
87	Sommarhult
88	Håmule

Valbo-Ryrs socken

89	Högstorp
90	Steneby
91	Muberg
92	Backa
93	Torrud
94	Elnebacka
95	Värhult
96	Vågsäter
97	Hattefjäll
98	Rölanda
99	Sörtorp
100	Lunden

Färgelanda socken

101	Horntveten
102	Håbyn
103	Gatersbyn
104	Dyrstorp
105	Norra Hillingsäter
106	Södra Hillingsäter
107	Södra Högsäter
108	Södra Hede
109	Södra Bandene
110	Norra Bandene
111	Strand
112	Årbol
113	Bäckerböle

Ödeborgs socken

114	Bröttegården
Färgelanda socken	
115	Norra Högsäter
116	Lillesäter
117	Hjärtsäter
118	Grinnebol
119	Norra Hällan
120	Fölen
121	Ed
122	Västra Stigen

Ödeborgs socken

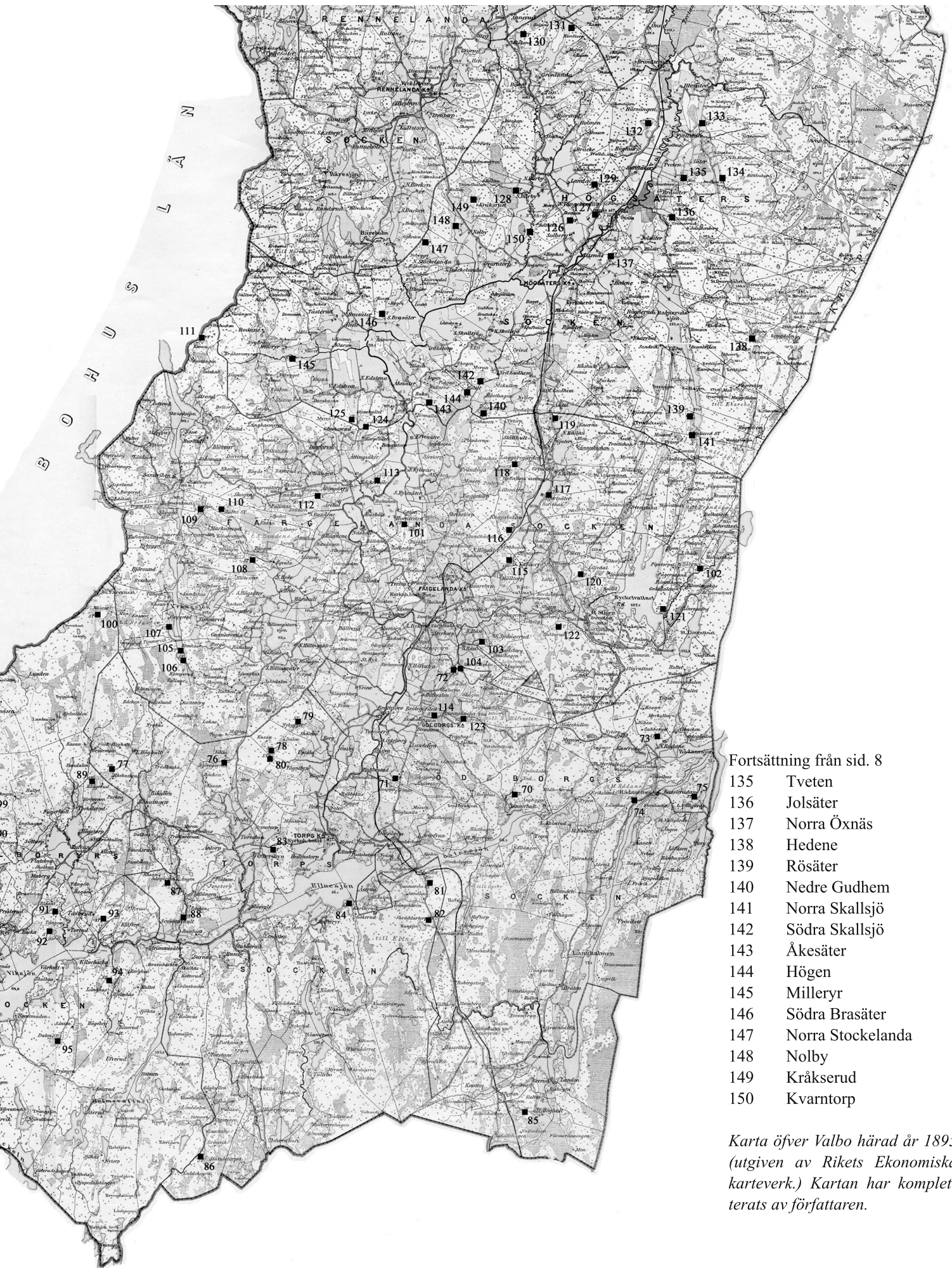
123	Södra Håvesten
-----	----------------

Högsäters socken

124	Norra Edstena
125	Västra Edstena
126	Solberg
127	Norra Tångelanda
128	Södra Bärby
129	Landa
130	Bön
131	Grönlanda
132	Härsängen
133	Illesäter
134	Säter

Fortsättning på sid. 9

Fortsättning från sid. 8

- 135 Tveten
- 136 Jolsäter
- 137 Norra Öxnäs
- 138 Hedene
- 139 Rösäter
- 140 Nedre Gudhem
- 141 Norra Skallsjö
- 142 Södra Skallsjö
- 143 Åkesäter
- 144 Högen
- 145 Milleryr
- 146 Södra Brasäter
- 147 Norra Stockelanda
- 148 Nolby
- 149 Kråkserud
- 150 Kvarntorp

*Karta öfver Valbo härad år 1895
(utgiven av Rikets Ekonomiska
karteverk.) Kartan har komplet-
terats av författaren.*

Fredrik Altenborg

Av Leif Karlsson

Kan det vara någon Färgelandabo som har hört talas om Fredrik Altenborg? Förmodligen inte.

Den 25 februari 1916 skrivs i Färgelanda församlingsbok in en Fredrik Altenborg och hans hustru Ellen Teresia Allander. Exakt var de bosatte sig framgår inte i församlingsboken men det bör vara i Färgelanda samhälle. Fredrik var född 25 december 1869 i Schleswig, Tyskland, och hustrun var född 16 april 1875 i Göteborg. Det som gjorde det hela lite udda var att Fredrik var akrobat till yrket och hustrun står i någon församlingsbok skriven som

circusartist. Samma dag den 25 februari 1916 skrivs även Michele Wettese, Emilia Sandsjö och en cabareartist Tage Alexander Henriksson in i församlingsboken. De tre kom inflyttande från Johannes församling i Malmöhus län. Fredrik Altenborg med fru kom inflyttande från Örgryte i Göteborg, men man får en känsla av att de alla var bekanta med varandra.

Nå, hur gick det då att försörja sig som akrobat i Färgelanda? Förmodligen inget vidare, för de verkar ha varit obefintliga, kanske redan från år 1917. Hur som helst, 1920 går

flyttlasset till Sollentuna, där paret bedrev någon form av tivoliverksamhet.

Fredrik avlider 1951 i Sollentuna och hustrun 1953 i Sankt Lars, Linköping. Enligt sök på internet så skulle släkten Altenborg vara av resandefolk, och många ur släkten höll på med cirkus och tivoliverksamhet, både i Sverige och Danmark. Vad hände då med cabareartisten Tage Alexander Henriksson? Jo han fick en hjärtinfarkt när han var i Veinge i Halland år 1919 och blev begravd i Halmstad.

Posten i Rännelanda

Av Ingemar Lindhe

Den gamla stavningen Rennelanda var det första namnet på poststationen i Rännelanda som inrättades 1875 och var endast i bruk till 1879. Förste föreståndare var kronolänsmannen A. F. Lundbom. Stationen etablerades på Rännelanda stom och posten transporterades hit från Högsäter av före detta soldaten Anders Kron i Stenstorp för 76 öre per mil. Lundbom fick 200 kronor per år för jobbet som poststationsföreståndare, samtidigt som han uppbar lön för länsmansjobbet. Lundbom överlät postsysslan de första tre månaderna till lanthandlare M. Andersson i Gillesbyn. Efter lanthandlarens inhopp flyttade stationen åter till Rännelanda stom. 1879 infördes lantbrevbäring och poststationen drogs in i mars samma år. Kunderna i Rännelanda hade nu ingen station att besöka för sina postärenden utan fick passa brevbäraren för sina postärenden. Ett alternativ var att lämna post hos kommunombudet som var lanthandlaren M. Andersson.

Renlands poststation. (Ur "Boken om Rännelanda")

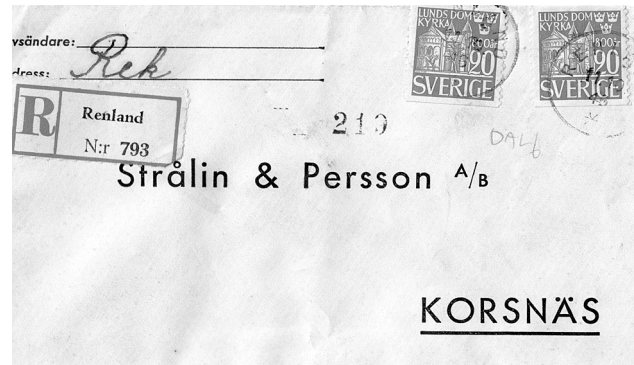
Efter hand som postmängden ökade och befolkningen protesterade högljutt och krävde en lokal poststation gav poststyrelsen 1897 med sig och etablerade en station, åter på Rännelanda stom. Stationen fick namnet Renland.

I och med den stora rationaliseringen på 1960-talet drogs Renland in i maj 1965.

En mer detaljerad beskrivning av posten i Rännelanda hittar du i "Boken om Rännelanda" utgiven av Rännelanda hembygdsförening 2011.

Källor

Erik Lindgrens skrifter över posthanteringen i Dalsland.

Brevkopian med stämpel. (Berith Lindhes samling)

Aktiviteter hösten 2021

Höstpromenaden den 11 september till Tveten och Ålnäs

Lördagen den 11 september samlades vi i hållande regn vid Färgelanda kyrka för en promenad. Vädret var ju inte det bästa, men detta går ju inte att göra något åt. Ett femtontal deltagare hade samlats och vi började gå Ferlins väg mot Kostorp. Väl framme vid Kostorp lättade regnet och Leif Karlsson berättade om det stora gamla huset som står kvar mitt i all nybyggnation.

Vi fortsatte neråt och kom ut på Hillingsätervägen. Vid det gamla nu rivna slakteriet mötte Stig Gustavsson upp och bekräftade om detta. Han mindes när man slaktade här och det var tydligen inte under bästa hygieniska förhållanden alltid. Efter slakteriet startade Färgelandas första vägkassa där.

Samling vid Ålnäs, där Bengt Johansson informerade om gårdens historia. (Foto Margareta Eriksson)

Färden gick vidare och på höjden strax före Jordan berättade Stig i alla väderstreck om Martorp, Hällevad, Åbacken, Jordan och den gamla ryggåsstugan som funnits där, och om Tvetetorget, där han varit och tröskat. Förbi Jordan och Åbacken till Tveten. Här höll Bengt Johansson ett långt anförande om Tveten och Ålnäs historia.

Därefter tog Stig vid och berättade om den betydande verkstadsrörelse som bedrivits i modern tid. Ågaren Oskar Pettersson var en mycket duktig mekaniker som sysslade med det mesta, och sedan sönerna Sven och Erik som inte var bortkomna dom heller.

Från Tveten gick vi sedan till Ålnäs och nu började hållregnet igen. Här var det dags att dricka medhavt kaffe och det fick ju gå efter bästa förmåga. Vi stod i regnet framför det stora gamla 1700-talshuset. Här levde och verkade den färgstarke och slagfärdige Oskar Zakariasson på sin tid. Min far Henry Bergner var dräng hos honom och Britta-Maja i sin ungdom på trettioalet. Han hade många bevingade uttryck efter Zackariasson att berätta och jag försökte återge en del. Bland annat berättade jag att hästarna som pappa fick köra hette Bismark och Läkomotivet. Även Stig hade varit dräng där och berättade om det.

Vi fick fortsätta i regnet och när vi kom ut till landsvägen visade Erik Johansson Trätängen. Han berättade att efter Johan Hammarins beskrivning hade det stått ett slag där. Troligen därav namnet Trätängen. Sedan var det bara att vända tillbaka. Ett kortare stopp blev det vid Flintelid där det berättades om vilka som bott där.

Kursen gick därefter tillbaka till kyrkan. Alla var blöta och frusna efter färden och väntade nog på att få komma hem, men det hade ändå varit en trevlig och givande dag.

Karl-Erik Bergner

Årsmötet den 21 september

Färgelanda Släktforskarförening anordnade ett efterlängtat årsmöte i Torps bygdegård den 21 september 2021. Äntligen är Corona-restriktionerna lite lättare så att man återigen kan träffas i lite större sammanhang.

Släktforskarföreningens ordförande Leif Karlsson hälsade alla välkomna och efter årsmötet bjöds det på kaffe och smörgås innan kvällens föredragshållare Stig Gustafsson tog över.

Ämnet för kvällen var en fortsättning på Stigs tidigare föredrag, men denna gång handlar det om affärer och rörelser i Ödeborg. Stig berättade med inlevelse under tiden som han visade bilder från både interiörer och hur samhället sett ut tidigare, och även en del foton på kändisar från Ödeborg.

Stig började med Håvesten där Kalle P. eller Kalle i Gata som han kallades då startade med sin cykelaffär. 1942 byggde han huset i Färgelanda där han fortsatte med El- och cykelaffär. Min första cykel köptes där, en Monark. Jag tror faktiskt att pappa köpte vår första TV av Kalle P i början på 60-talet. Vi var först i Ellenö med denna modernitet och hade mycket besök av grannar som ville se på TV, och så blev det kaffe i TV-kanna och riktigt kafferep. Jonas i Svängen, som var bror till Kalle, öppnade också affär i Färgelanda, en pappershandel som många nog kommer ihåg.

Jag kan inte skriva ner allt som Stig berättade. Bertil Axelsson som bodde vid Ödeborgs kyrka avlade harar under många år, en väldigt mysig gubbe som jag också minns. Sen berättade Stig om Janne i Stommen som hade en typ av kiosk där man bland annat kunde köpa svagdricka. 1909 startade Kooperativa i Vallaredalen på Torsberg, 1913 flyttades det till Brattefors Tegelbruks handelsborg. 1953 byggdes så det Nya Kooperativa där det ligger idag, 2010 köptes det av Bo-Anders Hansson.

Rikard Trogen kom från Hede 1938 och startade först Olsson & Compani, som senare blev Trogens affär, Irene Jendevi var en av dem som har jobbat där. Det fanns en Lindqvist där Hedlunds affär låg senare, som hade öppet dygnet runt enligt Stig. Mellan 1902–1938 fanns det en bagare vid namn Elov Karlin som hade bageri i källaren. Jacob Jacobsson öppnade charkuteri, allt detta var i det så kallade Schultz hus, Schultz som kallades den skratande bagaren. Huset revs 1980. Gustav Zackrisson hade Skomakeri och Östen Gutke var frisör.

John och Karl Andersson byggde WUCO-huset 1937. De kallades trailarna. Åren 1942–48 var det 20–25 anställda och de byggde släpvagnar och underreden till militärfordon. Den första brandbilen byggdes också där. 1958 slutade rörelsen. Erling och Holger Alexandersson hade verkstad där. Numera äger Krister Hansson byggnaden och Roger Alexandersson har sina bussar och kontor där.

Det finns mycket mer att berätta, bland annat om Hjalmar Lundbohm, som kom från Rubbestad och fak-

tiskt var den förste disponenten på LKAB i Kiruna och även var med och byggde upp Kiruna. Han föddes 1855 på Rubbestad och dog 1926. Han var utbildad geolog, kemist mm på Chalmers tekniska högskola.

Stig visade många fina bilder och som vanligt hade han mycket att berätta om olika personer och händelser, vilket är en riktig skatt för oss släktforskare.

Ja som ni vet finns det inga affärer kvar i Ödeborgs samhälle, men det finns ändå lite verksamheter kvar på gamla bruket och disponentvillan verkar ju leva vidare som en typ av hotell i framtiden. Vem vet, kanske det kan öppnas någon affär framöver.

Vi tackar för denna nostalgiska tillbakablick och hoppas att alla fick en trevlig kväll.

Monica Lignell

Flygbild över Ödeborgs samhälle på 1950-talet; en av många foton som Stig Gustafsson visade. (Foto okänd)

Lucia-mötet den 14 december

Färgelanda Släktforskarförenings luciamöte hölls den 14 december 2021, återigen i Torps Bygdegård efter ett års uppehåll på grund av Corona. Även detta år blev det nya restriktioner, men vi kunde i alla fall träffas inomhus genom att hålla avstånd och använda sunt förnuft.

Släktforskarföreningens ordförande Leif Karlsson hälsade alla välkomna. Ett 25–30-tal personer hade kommit trots snö och halka.

Vi började med glögg-mingel, och sedan blev det kaffe och lussekatter efter Leifs presentation av kvällens föredragshållare Erling Johansson.

Ämnet för kvällen var "Kungliga Västgöta-Dals regemente från 1624 till in på 1900-talet". Det var ett infanteriregemente, vilket innebär fotfolk. Knektar från vårt område hörde oftast till Valbo Kompani. Erling hade gjort ett fint bildspel och berättade med humor och inlevelse om alltifrån indelta soldater till krigshändelser under denna tid. Under 77 år var det krig från första dag till sista skottet 1877.

Föredragshållaren Erling Johansson.
(Foto Karin Jansson)

Regementets färg var gult och svart, Älvsborg hade 900 rotar varav 13 fanns i Torp socken. Under dessa år fanns det 37 överstar, och Johan Stake var den förste. Han dog i slaget vid Hjærtum den 27 september 1657. Den siste var Otto Vilhelm Löwenborg 1894–1902.

Vid slaget vid Strömsätters bro vid Viksjön, som faktiskt var den 14 december 1659. Under ledning av Bernt Taube med 700 man överrumplades den dansk-norske

överbefälhavaren Bjelke. Flera ryttarkompanier tog till flykten och 400 dog innan det norska infanteriet lyckades stoppa anfallet och Taube drog sig tillbaka. Resultatet blev att Bohuslän förblev svenskt.

1830–32 var över 200 soldater från tre regementen sysselsatta med att bygga slussen i Göta Älv vid Lilla Edet. 1830 uppstod en stor brand på andra sidan i sågverk bland annat. En del soldater tog sig över för att hjälpa till att släcka dessa bränder. På hemvägen kantrade färjan och drev utför fallet. 47 soldater omkom. 23 av dessa kom från vår byggd. 3 var från Torps socken. Det här var en stor katastrof och många familjer drabbades av detta.

Erling berättade mycket mer, men detta var en liten sammanställning på vad detta intressanta ämne handlade om. Till saken hör att föreningen gjorde ett test på digitalt vis så hela föredraget finns på YouTube. Gå in på YouTube och sök på Erling Johansson. Det tar en stund att ladda upp och ljudet är inte det bästa, men det kan vara min dator som det beror på, ni får testa själva.

Vi tackar Erling för hans genuina engagemang och hoppas att ni alla hade en trevlig kväll.

Monica Lignell

2021 präglades av Corona-restriktioner

Året 2021 präglades av Corona-restriktioner vilket resulterade i få aktiviteter och våra styrelsemöten fick hållas utomhus. Här är styrelsen på Blanketorpet i Färgelanda en solig sommardag denna gång. Vi har även varit där en blåsig kall dag då man fick hålla i både papper och kläder för att inte blåsa bort.

Som släktforskare vet vi ju att det funnits många hemiska pandemier bakåt i tiden, men skillnaden är väl att nuförtiden sprids det mycket snabbare eftersom vi rör oss på ett helt annat sätt runtom i världen. Samtidigt är ju massmedia av en helt annan dimension på både gott och ont. Även om vi kan mycket mer om smittspridning idag verkar det ju inte hjälpa trots vaccin och restriktioner. Ingen hade väl kunnat tro att det som startade i februari–mars 2020 skulle hålla i sig så här länge och ta så många liv. Men vi får hoppas att 2022 blir ett bättre år och att samhället kan börja gå tillbaka till det normala igen även om det aldrig blir riktigt som förut. Visst är det väl tur att vi har våra datorer och kan släktforska hemma men det är ju så mycket trevligare att kunna träffas och

Styrelsen samlad på Blanketorpet, Färgelanda. Från vänster Erik Johansson, Ingemar Lindhe, Leif Karlsson och Thomas Andersson (Foto författaren).

utbyta anor och få lite hjälp och nya tips. Så nu tar vi nya tag, håller i och håller ut och tror på att det blir bättre framåt våren igen.

Vintriga Hälsningar
Monica Lignell

Färgelanda Släktforskarförenings verksamhetsberättelse för år 2021

Styrelsen har bestått av:

Ordförande	Leif Karlsson
Vice ordförande	Erik Johansson
Kassör	Ingemar Lindhe
Sekreterare	Monica Lignell
Ledamot	Thomas Andersson
Suppleant	Lars-Olof Larsson
Suppleant	Karin Jansson
Suppleant	Lilian Mårtensson
Revisorer	Sören Henriksson och Lars Häger
Revisorssuppleant	Ann-Sofie Johansson
Valberedning	Lars-Åke Larsson
Redaktörer Valboforskarna	Bengt J O Johansson och Rolf Johansson
Hemsidan	Karin Jansson

Möten

Lördagen 11 september, Torpvandring på Färgelanda Prästgård, Tveten och Ålnäs marker under ledning av Erik Johansson och Leif Karlsson. Tisdagen 21 september, Årsmöte, Stig Gustavsson berättade och visade bilder om affärsverksamheter i Ödeborg. Tisdag 14 december, Luciakaffe. Erling Johansson berättade om Västgöta-Dals regementes historia.

Färgelanda Släktforskarförening har under året haft fyra styrelsemöten, varav ett var digitalt.

Övrigt

Färgelanda Släktforskarförenings verksamhet har under första halvåret på grund av Covid-19 i stort sett legat nere. Två nummer av vår medlemstidning Valboforskarna har vi lyckats ge ut under året. Ett projekt har dock fortlöpt under året, insamlandet av foton på konfirmander från Färgelanda. Arbetet med att dokumentera Hillingsäter och, dokumentation av hus i Färgelanda har legat nere. Föreningen har nu 196 medlemmar.

Färgelanda i januari månad

<i>Leif Karlsson</i>	<i>Thomas Andersson</i>	<i>Monica Lignell</i>
<i>Erik Johansson</i>	<i>Ingemar Lindhe</i>	
<i>Lars-Olof Larsson</i>	<i>Karin Jansson</i>	<i>Lilian Mårtensson</i>

Kallelse till årsmöte

Alla medlemmar kallas till årsmöte tisdag 31 maj kl. 18.00 i Torps Bygdegård.
Se program sid. 16.

Portohöjning

Postnord har regeringens tillstånd att höja inrikes porto med en krona per år.

För 2022 är portot för Valboforskarna 26 kronor per utskick.

För att undvika höjning av medlemsavgiften vädjar vi till våra medlemmar att få tidningen som e-post-bilaga. Skick ett meddelande till kassören ingemar@lindhe.org.

Styrelsen

Föreningens funktionärer

Ordförande

Leif Karlsson	Ljungvägen 1	458 31 Färgelanda	070-389 21 53 leif.karlsson.fargelanda@gmail.com
---------------	--------------	-------------------	---

Vice ordförande

Erik Johansson	Hogsängen 3	458 93 Färgelanda	070-331 40 27 ejohansson373@gmail.com
----------------	-------------	-------------------	---------------------------------------

Sekreterare

Monica Lignell	Ellenö 15	458 92 Färgelanda	073-627 09 55 monlig55@hotmail.se
----------------	-----------	-------------------	-----------------------------------

Kassör

Ingemar Lindhe	Uddevallavägen 6	458 32 Färgelanda	076-107 23 23 ingemar@lindhe.org
----------------	------------------	-------------------	----------------------------------

Ledamöter

Thomas Andersson	Galvarevägen 2	458 40 Ödeborg	070-375 44 20 thomasdh.andersson@outlook.com
------------------	----------------	----------------	---

Suppleanter

Lars-Olof Larsson	Bröttegården 1	458 40 Ödeborg	0528-101 01 lars-olof1@outlook.com
-------------------	----------------	----------------	------------------------------------

Karin Jansson	Torps Hede 1	458 91 Färgelanda	077-335 85 19 karin.jansson@fyrbodol.se
---------------	--------------	-------------------	---

Lilian Mårtensson	Genavägen 15K	458 70 Högsäter	072-311 54 83 liliancarinas@gmail.com
-------------------	---------------	-----------------	---------------------------------------

Revisorer

Lars Häger	Hillingsäter Mossen	458 91 Färgelanda	070-433 98 56
------------	---------------------	-------------------	---------------

Sören Henriksson	Färgelandavägen 6	455 41 Hedekas	0524-304 70
------------------	-------------------	----------------	-------------

Revisorssuppleant

Ann-Sofie Johansson	Västra Edstena 21	458 96 Högsäter	0528-210 09 sofieedstena@hotmail.com
---------------------	-------------------	-----------------	--------------------------------------

Stuveryrs IK – ett lag från 1950-talet

Stuveryrs IK startade 1944, spelade i blå byxa och röd skjorta. 1955 byttes namnet till Ellenö IK och färgerna ersattes av vit byxa och gul skjorta. Idag är färgerna svart byxa och gul skjorta.

Främre rad från vänster: Allan Constantin (1920 – 1997), Tage Fredriksson (1922 – 1991) målvakt, och Allan Olsson (1926 – 2005).

Mellersta raden: Edgar Benjaminsson (1922 – 2013), Anders Claesson (1925 – 2006) och Fritz Örn (1928 – 2009).

Bakre raden: Arne Olsson (1926 – 2021), Yngve Mohlin (1920 – 1996), Bo Örn (1925 – 2008), Arne Jacobsson (1929 – 2021) och Sten Aronsson (1927 – 1950).

(Publiceras med tillstånd av Föreningen Torps sockenbok) (Födelse- och dödsår, källa Arkiv-Digital)

B Föreningsbrev

Avsändare:

Färgelanda Släktforskarförening
c/o Leif Karlsson
Ljungvägen 1
458 31 Färgelanda

Program *Våren 2022*

Lördag 21 maj, kl. 12.00

Torpvandring.

Samling vid Torps Bygdegård för samåkning till Skvala i Boda, där Ingemar Lindhe leder en vandring på cirka 3 km.
Ta med fika.
Alla är välkomna.

Tisdag 31 maj kl. 18.00

Årsmöte i Torps Bygdegård.

Sedvanliga årsmötesförhandlingar och kaffeservering.
Thomas Hesselroth kommer och föreläser om DNA-tekniken inom släktforskningen.

Släktforskningsmaterial på USB-minnen

Färgelanda Släktforskarförening har till salu några USB-minnen med register som är till stor hjälp för släktforskare som vill gå djupare in i sin forskning om delar av Färgelanda.

USB-minnena finns till försäljning för 250 kronor per st. via mail till [ingemar\(X\)lindhe.org](mailto:ingemar(X)lindhe.org). (X) = @.

Porto tillkommer.

Torp och Backstugor i Färgelanda, Ödeborg och Torp

Torpinventering i alla rubricerade socknar. (2000)

Bror Anderssons forskning

Material för släktforskare från domböcker 1600–1700-tal. (2000)

Hela Valbo härad.

Inflyttade i Färgelanda

Register med alla inflyttade till Färgelanda kommun från utrikes ort 1890–1950. (2019)

Dyrtorp

Register över alla fastigheter i hemmanet Dyrtorp i Färgelanda med foto och namnuppgifter på ägare från slutet 1800-tal till 2000. (2020)

Medlemmar och intresserade hälsas välkomna till aktiviteterna.

Titta efter aktiviteter på föreningens hemsida www.flaslakt.se.

Eventuella ändringar publiceras på föreningens hemsida, www.flaslakt.se.

Du kan även kontakta någon av styrelsens ledamöter.

Lösnummerpris: 30 kronor